

NOMPARIGLIA

Quousque tandem abutere, Catilina, patientiâ nostrâ? furor iste tuus nos eludet? quem ad finem sese effrenata hinc irascit? nihilne te nocturnum præsidium Palatii, nihil timor populi, nihil concursus bonorum omnium, nihil hic munitissimus habendi senatus locus, nihil horum ora patrum, tua consilia non sentis? constrietam jam scientiâ teneri conjurationem tuam non vides? Quam periclitare nocte egeris, ubi fueris, quos convocaveris, quem nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! hic tamen vivit. Vis in senatum venit: sit publici consilii particeps: non ad eundem unumquemque nostrum. Nos autem, vix reipublice videmur, si istius furorem ac tela vitæ Catilinae, duci, jussu consulis, jampridem eportet atem istam, quam tu in nos omnes jamdiu machinatus es, persequi. P. Scipio, pontifex maximus, Tib. Gracchus, labefactantem statum reipublice, privatus interfecit: orbem terrarum eade atque incendiis vastare cupiens, ferimus? Nam illa nimis antiqua præterea, quod illi Melius, nobis rebus studentem, manu sua occidit.

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATE
ATQVE LATINAE ELOQUENTIAE PATER AC P

MARSIGLIA